

MANIFEST EUCAT 1 DE MAIG: DIA INTERNACIONAL DE LA CLASSE TREBALLADORA

L'1 de maig no ha de tenir fronteres. **Va néixer com una crida universal, d'uns treballadors que van entendre que la seva força no podia ser individual**, sinó que havia de ser col·lectiva. També van entendre que l'explotació i la dignitat no anaven lligades al passaport.

Avui, però, hi ha qui vol fer-nos oblidar això. **Hi ha qui**, des del Congrés dels Diputats, o des dels parlaments autonòmics, **intenta assenyalar amb el dit els treballadors migrants**, com si aquests fossin els culpables de tots els problemes nacionals. Vox i Aliança Catalana en són els portaveus més descarats, però el discurs s'ha estès com una taca d'oli, tant als mitjans de comunicació com a les xarxes socials. **Un discurs que no és nou, és el de sempre. És aquell que sempre ha intentat dividir la classe treballadora per tal que aquesta no s'uneixi.** Però que, avui, es presenta amb cara nova i vocabulari de víctima. Nosaltres ho diem clar: aquest discurs és racista, és inhumà i és mentida.

Són treballadors i treballadores que han deixat enrere les seves famílies, els seus països, les seves vides, per construir una vida digna aquí. Que treballen en fàbriques i oficines, en hospitals i escoles, en obres i comerços. Que paguen impostos. Que porten els seus fills a les mateixes escoles. Que pateixen els mateixos lloguers abusius, la mateixa precarietat, la mateixa incertesa. **No són competència, ni cap amenaça, són companys.** Perquè és català qui viu i treballa a Catalunya, qui hi construeix la seva vida i hi arrela el seu futur.

La classe treballadora no divideix per orígens ni per papers. Es divideix, això sí, entre els que intentem viure del nostre treball i els que viuen del treball dels altres. Aquesta és l'única distinció que importa. **I és precisament per així que alguns**

prefereixen parlar d'immigració que parlar de salaris, habitatge o drets laborals. Perquè mentre ens mirem els uns als altres amb desconfiança, no mirem cap amunt.

I quan no poden dividir-nos aquí, ens envien a guerres que no són les nostres. Les guerres sempre les paguem els mateixos. Sempre la paguem els fills de la classe treballadora, els pobles que no tenim res a guanyar en els conflictes dels poderosos. Per això, apostar per la unitat de classe és també una aposta per la pau. Perquè la pau no és l'absència de conflicte, és la justícia. I la justícia no pot existir mentre hi hagi qui lucrí amb les armes i qui mori empunyant-les.

Des d'EUCAT apostem per una classe treballadora, unida, conscient i organitzada. Una classe treballadora que reconegui en cada company d'origen estranger no una amenaça, sinó una força. **Que entengui que els drets no s'erosionen per l'arribada de nous treballadors, sinó per la precarietat que ens imposen les empreses i per les polítiques que la permeten.**

L'1 de maig és el nostre dia. De totes i de tots. Dels que van néixer aquí i dels que van triar quedar-se aquí. Dels que porten cognoms catalans de tota la vida i dels que porten els cognoms d'altres terres i altres lluites.

Avui, com cada any, sortim al carrer. Però sortim junts.

Visca la classe treballadora!